
Oto ja, pošlij mnie

Nowenna przed Beatyfikacją Papieża Jana Pawła II (Przygotowanie w rodzinie) Tydzień I—27 lutego 2011 r.

Święci dowodem na realność Bożych przykazań

Z Ewangelii według św. Mateusza: A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski (Mt 5, 44-45.48).

Rozważanie

Bóg nie wymaga niczego, czego by sam wpierw nie uczynił.

- Nasz Pan Jezus Chrystus pokazał, jak ważna jest wierność Bogu, gdy sam w Ogroju, pomimo cierpienia, potu i lęku, zdecydowanie wypowiedział słowa; *Nie jako ja chcę, ale jako Ty*,
- Nasz Pan Jezus Chrystus pokazał, jak ważna jest rodzina, gdy w chwili agonii na krzyżu nie myślał o sobie, ale o swojej matce i aby zabezpieczyć Jej byt, przekazał Ją pod opiekę swojego ucznia;
- Nasz Pan Jezus Chrystus pokazał, jak ważny jest dla niego każdy wierzący, gdy w ostatnich chwilach życia modlił się o jedność między uczniami, o to, aby nie ustała ich wiara;
- Całym swoim życiem na ziemi nasz Pan Jezus Chrystus pokazał, że te wszystkie zasady, do których wypełniania nas wzywa, są możliwe, są realne, On je wypełnił, On pokazał, jak żyć po chrześcijańsku. Dlatego wzywa nas do naśladowania Go, jest naszym Nauczycielem. Jego wezwanie znajduje odzew w sercach ludzi wszystkich czasów i epok. Mamy tylu świętych, tych, którzy zachwycili się Bogiem żyjącym po ludzku. Chcieli Go naśladować, żyć jak On. Bóg daje siłę, daje pomoc, aby w tym wytrwać.

Jan Paweł II wśród wielkich ludzi wiary

Kardynał Joseph Ratzinger w homilii w czasie mszy św. pogrzebowej tak o nim powiedział: „Wyjaśnia swe kapłaństwo, [...] przede wszystkim od tego: "Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem, abyście szli i owoc przynosili i by owoc wasz trwał" (J 15,16). [...] "Dobry pasterz daje życie swoje za owce" (J 10,11). [...] "Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości Mojej" (J 15,9). W tych trzech zdaniach dostrzegamy całą duszę naszego Ojca Świętego. Rzeczywiście poszedł wszędzie i niezmordowanie, aby nieść owoc i to owoc trwały. [...] oddał życie Bogu za swoje owce, za owce całego świata, w codziennej służbie Kościołowi, [...]. W ten sposób stał się jedno z Chrystusem, dobrym pasterzem, który kocha swe owce. I wreszcie "wytrwajcie w mojej miłości": Papież, który wychodził na spotkanie ze wszystkimi, który był w stanie przebaczyć i otworzyć serce na wszystkich, mówi nam, także dzisiaj, tymi słowami Pana: trwając w miłości Chrystusa, uczmy się w szkole Chrystusa sztuki prawdziwej miłości”.

Modlitwa z dziećmi

Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Ojciec: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za naszą dzisiejszą wspólną modlitwę. Chcemy nią rozpocząć nasze rodzinne przeżywanie nowenny niedziel. W tym tygodniu patrzymy na postacie świętych, którzy pokazują nam, że jest możliwe życie zgodne z Twoją nauką. Że osiągnięcie świętości nie jest nieosiągalne, że Twoje przykazania, zwłaszcza przykazanie miłości Boga i bliźniego, mogą być realizowane przez nas codziennie.

Wymieńmy teraz postacie znanych i bliskich nam świętych, także swoich świętych patronów, za których chcemy podziękować Panu Jezusowi.

Dzieci, z pomocą osób starszych, wymieniają imiona świętych i dziękują za każdego z nich. Jeśli coś o nich wiedzą, mogą podziękować szczególnie za to, co w postaci wymienionego świętego jest szczególnie godne do naśladowania i co chcą od dzisiaj próbować wprowadzić w swoje życie. Jeśli nic o nich nie wiedzą jest

okazja, aby dorośli tutaj pomogli, mówiąc kilka słów o wymienianej postaci. Aby ta modlitwa nie trwała zbyt długo warto ograniczyć dzieci, proponując im wymienienie jednej, czy dwóch postaci (zależne to jest od ilości osób uczestniczących w modlitwie) np. swojego patrona i jednego ulubionego świętego. Bardzo ważne jest, aby w tej modlitwie do świętych uczestniczyli też dorośli. W sposób „demokratyczny” każdy ma to samo zadanie. Dobrze jest, jeśli zacznie np. mama, później mówią dzieci, a kończy tę część modlitwy tata.

Matka: Rozważmy pierwszą radosną tajemnicę różańca – zwiastowanie. Modląc się wspólnie wpatrujemy się w świętą Rodzinę z Nazaretu. Popatrzmy na wielką wiarę i ufność Maryi, oddanie świętego Józefa, na ich rozmodlenie i umiejętność słuchania Bożego głosu. Prośmy o taką wiarę nadzieję i miłość dla nas.

Rodzina odmawia dziesiątek różańca. Aby w tę modlitwę włączyć dzieci, można zaproponować,

aby każde Zdrowaś Mario (jego pierwszą część, drugą odmawiamy wspólnie) mówiła kolejna osoba zgromadzona na modlitwie.

Różaniec w rodzinie daje radość bycia z Bogiem, Maryją i bliskimi

Dzieci, z pomocą osób starszych, wymieniają imiona świętych i dziękują za każdego z nich.

Wierność Bogu w małych rzeczach kluczem do świętości

Potwierdziło tę prawdę wielu świętych. Św. Teresa od Dzieciątka Jezus zapisała w swoich notatkach: „Czuję doskonale, że to nie pragnienia męczeństwa podobają się Bogu w mojej małej duszy; raczej z upodobaniem widzi, że miłuję moją małość i moje ubóstwo, widzi moją ślepą ufność w Jego miłosierdzie... Oto jedyny mój skarb”. A św. Faustyna mówiła: „Żyję z godziny na godzinę, inaczej postępować nie jestem w stanie. Chwilę obecną pragnę wykorzystać jak najlepiej, spełniając wiernie wszystko, co ona mi daje. We wszystkim zdaję się na Boga w niezachwianej ufności” (Dz 1400).

Jan Paweł II pozostał przez całe życie wierny modlitwie do Ducha Świętego, którą dał mu, wtedy małemu chłopcu, ojciec. A w homilii wygłoszonej w Starym Sączu tak mówił: „Dzisiejszy

świat potrzebuje świętości chrześcijan, którzy w zwyczajnych warunkach życia rodzinnego i zawodowego podejmują swoje codzienne obowiązki; którzy pragnąc spełniać wolę Stwórcy i na co dzień służyć ludziom, dają odpowiedź na Jego przedwieczną miłość” (16.06.1999). „Kościół, głosząc Jezusa z Nazaretu, prawdziwego Boga i doskonałego Człowieka, otwiera przed każdą ludzką istotą perspektywę "przebóstwienia", a tym samym bycia bardziej człowiekiem. Tylko tą drogą świat może odkryć wzniosłe powołanie, do jakiego został wezwany, i urzeczywistnić je dzięki zbawieniu dokonанemu przez Boga” (z bulli ogłaszającej Wielki Jubileusz 2000).

**Wszystko cokolwiek
czynicie
Na chwałę Bożą czyńcie**

Modlitwa dorosłych

Wierność Bogu w małych rzeczach kluczem do świętości

Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Ojciec: Rozpoczynamy naszą dzisiejszą modlitwę od wysłuchania Twoich słów, Panie Jezu. Chcemy uczyć się świętości! Chcemy żyć w zgodzie z tym, czego nas uczyleś i czego wciąż nas uczysz przez Twój święty Kościół.

Członek rodziny: Z Ewangelii według świętego Mateusza: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy obciążeni i utrudzeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i ućcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie” (Mt 11, 28-30).

Członek rodziny: Trwajmy przez chwilę w ciszy. Módlmy się słowami tej Ewangelii. *(chwila ciszy)*

Matka: W niedzielę usłyszeliśmy w kościele, że zaczyna się szczególny czas – czas przygotowania do beatyfikacji Sługi Bożego Jana Pawła II. Chcemy przeżyć ten czas zbliżając się do Ciebie i jeszcze bardziej jednocząc się w naszej rodzinie. Idąc po śladach Jana Pawła II, pragniemy coraz mocniej dotykać Twojej miłości. Bo ten człowiek, wybrany przez Ciebie, uczył nas, że „wszystko streszcza się w przykazaniu miłości” (Kraków, 22.VI.1983 r.).

Ojciec: Od najmłodszych lat znamy treść Bożych przykazań. Chcemy teraz przenieść się w to święte miejsce u stóp góry Synaj, gdzie Mojżesz przekazał Narodowi Wybranemu Boże Prawo. Posłuchajmy fragmentu Księgi Wyjścia.

Członek rodziny: „Wtedy mówił Bóg wszystkie te słowa: «Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysiącznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań. Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy. Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych bram. W sześciu dniach bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za święty. Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie. Nie będziesz zabijał. Nie będziesz cudzołożył. Nie będziesz kradł. Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek. Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego». Wtedy cały lud, słysząc grzmoty i błyskawice oraz głos trąby i widząc górę dymiącą, przelękł się i drżał, i stał z daleka. I mówili do Mojżesza: Mów ty z nami, a my będziemy cię słuchać! Ale Bóg niech nie przemawia do nas, abyśmy nie pomarli! Mojżesz rzekł do ludu: «Nie bójcie się! Bóg przybył po to, aby was doświadczyć i pobudzić do bojaźni przed sobą, żebyście nie grzeszyli». (Wj 20, 1-20) *(chwila ciszy)*

Pytania do rachunku sumienia

Czy wierzysz, że wierność Bogu w małych rzeczach jest możliwa w twoim życiu? Czy się o nią starasz? Czy modlisz się o to, aby Bóg czynił cię kontynuatorem Swojego dzieła na ziemi, abyś spełniał wolę Stwórcy, a nie swoją? Czy starasz się rozeznawać wolę Bożą w twoim życiu poprzez systematyczną modlitwę, wieczorny rachunek sumienia, regularną spowiedź? Czy słowo Boże jest dla ciebie źródłem norm moralnych, drogowskazem w codziennym życiu? Czy szukasz w Nim odpowiedzi na nurtujące cię pytania i twoje problemy? Czy święci są dla ciebie dowodem na realność Bożych przykazań?

Przeżycie

Jesteśmy zwykłymi ludźmi. Pracujemy, robimy zakupy, gotujemy i sprzątamy. Dbamy o swój dom. Mamy swoje pasje i zainteresowania. Zakładamy rodziny, wychowujemy dzieci, troszcząc się o nie i lękając o ich przyszłość. Budujemy międzyludzkie relacje w naszej rodzinie, w naszym zakładzie pracy, wśród wielu spotkanych ludzi. Mamy różne charaktery, różne temperamenty, różne osobowości. Ale jest coś, co jest dla nas wspólne, co nas łączy, niezależnie od wszystkich innych różnic – to nasza wiara. Dzięki przyjęciu sakramentu chrztu staliśmy się członkami wielkiej rodziny ludzi wierzących.

Dar wiary otrzymaliśmy od Boga. To trudny dar. Dar, wobec którego nie można przejść obojętnie, na który trzeba odpowiedzieć. Jesteśmy jak ewangeliczni słudzy, którzy od swego pana otrzymali talenty. A Pan ich rozliczył. Pochwalił tych, którzy je pomnożyli, zganił sługę, który nie dostrzegł wartości daru, który przeszedł obok niego obojętnie. My jesteśmy w lepszej sytuacji od ewangelicznych sług. Oni otrzymali od pana talenty i zostali z nimi sami. Nikt nie pomagał im podjąć właściwej decyzji. A my nie jeste-

śmy sami! Jest z nami Ten, który za nas umarł i który zmartwychwstał. On nas wciąż kocha i chce, abyśmy nasze talenty właściwie wykorzystali, zbliżając się do Niego. I daje nam znaki. Różne znaki. Mogą to być wydarzenia, które zwracają naszą uwagę, mogą to być niewytłumaczalne sploty okoliczności, mogą to być chwile zachwytu lub wzruszenia. Są to także ludzie. Z całą pewnością takim Bożym znakiem dla nas jest Sługa Boży Jan Paweł II. Chwila jego beatyfikacji to dla nas bardzo cenna wskazówka jak żyć, aby osiągnąć życie wieczne. To także dowód na to, że i dziś świętość jest wartością, że jest możliwa do osiągnięcia. Beatyfikacja Jana Pawła II to również Boży dar dla nas. To wezwanie, abyśmy i my stawiali się coraz doskonalszymi ludźmi.

Każdy z nas zna Jana Pawła II. Każdy z nas go widział, każdy słyszał choć małe fragmenty jego nauczania. I każdy, kto choć odrobinę wgłębił się w treść jego słów wie, że był on prawdziwie Bożym człowiekiem. Dlatego postaramy się przeżyć jego beatyfikację nie tylko jako jedno z wielu wydarzeń z życia Kościoła, nie tylko przyjmijmy ją do wiadomości. Nie zatrzymujmy się także na emocjonalnym przeżyciu tego wydarzenia, na wzruszeniu, na wspomnianiu jego wado-

wickich kremówek. Postaramy się wejść w głąb jego duchowości. I chcemy, aby ta beatyfikacja przyniosła „stokrotny owoc” w naszym życiu. Aby tak się stało, musimy się do niej odpowiednio przygotować. Stąd propozycja duchowego przygotowania się na dar beatyfikacji naszego papieża. Rozpoczyna się ono od przeżycia Nowenny niedzieli, po której następują wielkopostne rekolekcje oraz dalsze działania.

Podjęte wysiłki powinny na nowo rozpałić naszą gorliwość w dążeniu do świętości. Jan Paweł II zwracając się do młodzieży prosił: „Wypłyn na głębie! Dzisiaj te Chrystusowe słowa kierują do każdego i każdej z was: «Wypłyn na głębie! Zawierz Chrystusowi, pokonaj słabość i zniechęcenie i na nowo wypłyn na głębie! Odkryj głębie własnego ducha. Wnikaj w głębie świata. Przyjmij słowo Chrystusa, zaufaj Mu i podejmij swą życiową misję. Ludzie nowego wieku oczekują Twojego świadectwa. Nie lękaj się! Wypłyn na głębie – jest przy tobie Chrystus»” (Lednica 2001)

Módlmy się nawzajem za siebie, abyśmy potrafili „przyspieszyć kroku” na drodze świętości i prawdziwie „wypłynęli na głębie”. Świat potrzebuje ludzi świętych, gdyż tylko oni mogą przeciwstawić się fali zła i budować cywilizację miłości.